

munerne ikke større Bidrag end det, som paa den Egn, hvor Barnet forsørges, i Almindelighed udredes af uformuende Fædre til Børn udenfor Ægteskab, eller det saakaldte Normalbidrag. Lovforslaget gaar jo ved Siden af at sørge noget for de uægte Børn derved, at deres Fædre skulle betale, i meget høj Grad ud paa at beskærme Kommunerne, glem endelig ikke det. Lovforslaget gaar i høj Grad ud paa dette, at man vil nok hjælpe de uægte Børn, man vil nok sørge for dem og sætte det som Hovedsagen, at de skulle opdrages paa bedre Vilkaar —, som det ærede Medlem, der havde Ordet efter mig (Johansen) sagde, Vilkaar, „der vare dem værdige“, et noget mærkværdigt Udtryk i denne Forbindelse —, men saa snart Kommunerne skulle overtage Fædrenes Forpligtelser, nej Tak, saa ere vi færdige med alle disse Forbedringer og alt det, som der ellers er Tale om i Paragraffen.

Den højtærede Minister sagde, at de Indvendinger, jeg havde gjort mod at give Barnet Arveret efter Faderen, kunde man lige saa godt gøre mod, at Barnet har Arveret efter Moderen. Nej, det kan man netop ikke, thi det er ganske givet, noget, som udspringer af selve Forholdets Natur, at Barnet ikke er udenfor al Familie. Barnet er udenfor Faderens Familie, men det hører til Moderens Familie, og naar det er Tilfældet, er det naturligt, at netop de Grunde, som have medført Tvangsarv, maa gøres gældende overfor Barnet i Forhold til Moder og mødrene Frænder. Derfor kan man slet ikke sige, at der skulde være de samme Grunde at anføre mod den Regel, som hidtil har bestaaet, at uægte Barn altid har Arv efter sin Moder og mødrene Frænder, som imod at give Barnet Arveret efter Faderen. Nu ved jeg jo meget vel, at der gives sjældne Tilfælde, hvor nogen kan komme efter en Kvindes Død og paastaa at være Barn af hende, uden at f. Eks. Moderen i levende Live har anerkendt det o. s. v. Det kan naturligvis tænkes; der kan ogsaa tænkes saadanne Forhold som Forbytning af Børn o. s. v., men saadanne Undtagelsestilfælde, som jo meget nær ligne det romanagtige, behøve vi ikke at beskæftige os med. Det spiller i Virkeligheden ingen Rolle, om der er saa umaadeligt sjældne Tilfælde; det kan ikke have nogen Indflydelse paa, hvorledes vi lovgive.

Overfor det, den højtærede Minister sagde om Udvandringsspørgsmaalet, og navnlig overfor min Omtale af, hvilken Betydning Forslaget vilde have overfor Sø-

folk, skal jeg bemærke, at jeg for saa vidt kun har villet gøre opmærksom paa, at Lovforslagets Ord ikke kunne bruges saaledes, som de staa, thi det bruger ikke Ordet „Udvandring“, men der staaer i § 18: „Vil en Mand, der er Fader udenfor Ægteskab, forlade Landet for længere eller ubestemt Tid“, uden at have opfyldt sine Forpligtelser efter Loven, saa kan han fængsles, og en Sømand, som tager Hyre til Udlandet, vil dog virkelig forlade Landet for længere Tid. Det er altsaa kun det, jeg vilde gøre opmærksom paa, at saaledes som dette Punkt i Lovforslaget er affattet, kan man ikke bruge det. Man maa i alle Tilfælde forandre Bestemmelsen, men i øvrigt er jeg ganske enig med den højtærede Minister i, hvad jeg ogsaa selv antydede, at Søfolk maa naturligvis have Lov at rejse ud og tjene paa den Maade, de bedst kunne.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede Medlem, som nu satte sig, sagde meget rigtigt, at fra Kommunen vil Moderen kun faa Normalbidraget, men naar Bidragene over det hele blive satte op — og det vil jo denne Lov medføre —, vil deraf ogsaa følge, at Normalbidraget bliver sat op, saaledes at Loven derved kommer Moderen til gode, selv om Faderen ikke kan betale eller dør uden at efterlade sig noget. Og særlig kommer Loven Moderen til gode i langt højere Grad end den nugældende derigennem, at hun, naar Faderen udvandrere, vil kunne faa Normalbidraget udbetalt hos Kommunen.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Arveret mente det ærede Medlem, at Barnets Arveret efter Moderen, som jeg nævnte, slet ikke kan paaberaabes, thi Arveretten efter Moderen var noget, der var givet Barnet, fordi det nu en Gang hører til Moderens Familie. Men det er jo blot, fordi det er noget, vi ere bleyne vant til. Naar først Paterniteten er givet og givet med fuld Sikkerhed, er Barnet i lige saa nær Familie med Faderen som med Moderen. Og i alle de mange Tilfælde — det er jo overmaade mange Tilfælde —, hvor et uægte Barn bliver sat ud i Pleje eller bliver adopteret bort, uden at det derved mister Arveretten efter Moderen, der kommer det slet ikke til at høre til Moderens Familie. Jeg har ikke nogen Statistik derover, og der eksisterer maaske knap nogen Statistik derover, men det Antal Tilfælde, hvor Barnet bliver sat ud i Pleje eller bliver adopteret bort, er jo legio og atter legio. — Og naar det ærede